

קינה לדוד

אקונן ואילל במר נפשי על כי שקעה שמשו של יעקב וכבתה גר
ישראל בפטירת הנאון הגדול מופת הדיר ופאר ותפארת ישראל הרב מו"ה
יעקב המכונה יוקב בן הרב מו"ה אהרן זצ"ל עטלינגער אב"ד וראש הישיבה
בק"ק אלטאנא נודע בכל קצוי ארץ לתלפיות שכל פיות ישואלין בהלכה
ולבשרון מעשים אליו פונים לברר וללבן כל ספיקא דדינא.

אי לכן כל בית ישראל יבכו ויתאוננו ולבם דוי על האי שופרא
דבלע בארעא והאי מרגניתא דלית ביה שמיא נלקח מאתנו בעו"ה וחסרון
שאין יוכל להמנות בדור יתום שאנחנו בו דור עני מרבנים מופגלים בתורה
ומופלאים בדביקותם בהשי"ת בגופם נפשם ומאודם מרביצי תורה ומתמידים
ושוקדים בישיבת אוהל תורה כרבינו יעקב איש תם הנ"ל.

הוא הלך למנוחות בכבוד לג"ע העליון ובהילו נרו על ראשו עם
ספריו ערוך לנר יחויבר על מסכתות הרבה והביא בכורי יעקב על הלכות
סוכה הלל בבלי עולם לו ומושביו בין הצדיקים רבים המאירים באור
הבהיר, ולנו האנחה והיגון ושברון לבב כי נתבקש לישיבה של מעלה

(*) עה כאמנה הערת הסו"ל מכ"ע חוב. יזר. אשר העיר בלדק על המסופר
מחוסן לכ ה' גאסטן קרעס' לפני סותו ונרנע הפרדו עהזייס, לאסר: עה עהזער
היה חלקנו וחלק המיתת אס היו מספרים גם זאת אחריו כי ינאה נשמתו בקראו שטע
ישראל האה"א — ! המו"ל

אמרו חז"ל אשרי מי שבא לבאן ותלמודו תלמודו דיוקא בידו. ורק איזה שעות באוזה ימים בשבוע הלך לשמוע חכמות חיצוניות מפני צורך חוסן וידיעת במילי דעלמא ובדי סיפוק לאמר להכמה אחותי את, וליריע להשיב להמשמאלים ואפיקורסים ומינים, וגם או מחרהורי תיה"ק לא הוציא עצמו ולא פסק פוס' מהתעסקות בתורה ומצות ובשקידה רבה, ולרוב ימים לא נתן שינה לעיניו עד חצי הלילה, כי בתורת ד' היה חפצו.

ומה מאד אהו במרות ההסתפקות ללחוס בלחם צר, שלא להשיב עצמו בשום מאכל במש"ב הרב האב"ד ז"ל בחי' בעל הנפש. הגם שהיה לו סיפוק הרבה מבית אבותיו, כדי להנות ביותר בדעת צלולה מתורת ד' המשיבת נפש, וגם עסק הרבה בתעניות נדבה, ובכ"ז לא היה מכסל עי"כ אף רגע מהתעסקות בתוה"ק ובכ"ד חילו.

ואשר עין ראתה כל אלה ויותר, שא"א לספר ולהעלות שבת המנוח כזה בספר כי קצרה היריעה מהכיל וכלפי שמיא גלין והלך לפניו צדקו כזה השער אשר לפני ד' צדיקים בו יבואולקבל פני השכינה ולנו זכרון הטוב. ורבים משרי לב בישראל יתעוררו עצמם בשמעם אסיפת איש גדול שכי"ב שהכל קרוביו להתאבל עליו כדבעי, ובהאריך ד' ימינו ושנותינו תאריך נר יעקב באור תורה עליהם ועלינו מעולם העליון וזכותו יגן בעדינו לגדור גדר שלא תהא פריץ וצוטה, כי אם בשימנו על לבנו: משה (ת"ח) על שם זה נקרא) מת מי לא ימית נחי' כהמים שיורעים שימותו כדי לחיות בהמים שאין אחיהם מות וס' ד' הכ"ז את . . . ירא ואמ' צ שמור כ"ז כה"א.

ועל סמך דרשת חז"ל על מקרא שנתוב: וזכה השמש ובא השמש עד שלא שקעה שמשו שש"ש וזכה שמשו של יהושע וכן מדרש לדור. אליכם בחורי חמד אקרא: אתם העוסקים בתורת ד', תנו על לבכם הדרך שהראיתי לכם במקצת מהנהגת המנוח הנ"ל בלדותו, כדי להדרך. עצמכם בה ומונה לא תווע כי מי יודע מי מכם יוכה בעשות תורה ד'. באהבתו אליה מאהבת השי"ת שהנחילנו לנו לעיקור והתעסקות בה ימים ולילות בשקידה והתמדה, ולימוד החכמות, כטפל לגבי העיקור ושלא להשתמש בטפל כ"א עם מלה ותבלין מתוה"ק שהוא סס חיים למיימינים ומאמינים אמונה שלמה, ויצמח צמח דוד, וזריחת שמשו של תוה"ק מכם קודם ששקעה ע"י הליכת עולם מהמנוח שהלך לעלמא דקישטא ונוכה שיקוים בכס ובנו ובקרב כיש"ש וזרהה לכם יראי שמי וכו' ונפואת ישעיה הנביא: בלע המות לנצח וכו'. כ"ד הכותב ברמק ושברון לבב יגן ואנחה.

דוד הקטן כ"ד ועליגמן ז"ל ווייסקאפ רת"מ ק"ק וואללערשטיין ואפ"י ריש ירחא דטבת ג'ל"ה מ'ל"ה צ'דק"ס לפ"ק

בהיים שישב לבני ולבנותיו וחותניו המהוללים ולאשתו א"חית' והחביריו ולתלמידיו המהוגנים כי רבים המה כי כמלאך ה' צ' היה לבקש תורה מפיו המהור ובעוה"י ישב לרגלו בלימוד תוה"ק בני. מו"ה משה נר"ו רב ומנהיג להברה דש"ס בהבירה פאריס. ובני עדתי' וקהלתו ויחידיו סגולה בק"ק האמבורג יע"א נאחזים בצרה זו ובדאי מהספר רב שיעשו עליו יתעוררו הלבבות מבני עדת ישורון לתת אל לבם וליתן קולם בבכי ובדמעות 'שהקב"ה סופר אותם וכאמור נודי ספרת וכו' ועל שגדולים צדיקים במיתתם ביותר יגן ה' בעד כבי"ש בצער וצרה זו, ואיש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חוק ונתחוק בעד עמינו שלא יהיה ח' נסתים מסדחים מכחישי ומויפי תורה שבכתב ובע"פ, ומולולז ונותנים דופי במצות דאורייתא ודרבנן כדי להעביר החמון עם חס וחלילה מלקיימם. ויאבדו הם ודכוותהון ואל יזוה"ו דבר קל שמד"ס כתורה צויה לנו משה מורשה קהלת יעקב שתקום לעד ולעולמי עולמים לשמור לעשות ולקיים א"ב דברי התורה הזאת.

ואחרי שנתמעטו יושבי קהלה פה מקום תחנוני ואין כאן עוד רב עם לספור בהדרת פ"מ מאן מלבי רבנן כראוי, אמרתי לצאת ירי חובתי בהשמיעי רבים עתה בימי זקנתי שחנני ד' ית' בטובו וחסדו זכרון, ומי הנערות והבחרות שזכיתי לחיות יחד ובחדר אחד ללימוד תוה"ק בישיבה בווייצבורג עם המנוח ז"ל ויבדלו החסידים, ואו היה המנוח בחור נחמד מאד זבחר ד' בן ח'י שנים זבא' מבית אבותיו ז"ל במיליון כרסו מכשרו ויניו של תוה"ק שלמד וסבר מרבותיו הגה"ג מו"ה אשר זצ"ל ואביו מוה"ר זצ"ל וכבר היה גדול בתורה וחכמה ומדע ויראתו קודמת לחבבתו המתקיימת, ולחוסוף דעת באמיתתה של תוה"ק הקריב עצמו לאדמו"ה הגה"ג מופלא שבמפולאים הרב אב"ד מו"ה אברהם בינג הלוי זצ"ל ולדיוק חברים עם הצדיק המנוח והמפורסם לתהלה הגה"ג מו"ה אליעזר זצ"ל בערנמאן איש ירושלים תו"ת והגה"ג תרי תלמידים התאחדו זה בזה בתלכת ברורה כבדול בכרול יחד.

או זכו אוני לשמוע הרבה תורה מאדמו"ו ומהם שפירשו לי דבריו העמוקים וראו עיני כפרט כמה התמיר ושקד יעקב איש תם באהלו של תורה והלך מחיל אל חיל ממקרא למשנה וממשנתו קב ונקי לגמרא ומפרשים ר"א והעמיק בפוסקים בחקירה ודרישה חשיב, והעלה בכתובים חילוקים והלכה ותוספות בשיטות וסוגיות הש"ס ודרישות נחמדים מפז בחלכה ואגדתא והציע מה שחידש לפני רבינו אדמו"ו זצ"ל לשקול עמו וזרהה הן מצא בעיניו ועטרו בעטרת תפארת וסמיכות חכמים, וחוכיה סופו בברכה שהניח אחריו בהיבוריו שיצאו מאהל יעקב כנ"ל שהאיר באור תורה בלילותיו ובפסחתו ובהלכות מעלה מעלה כמו בעת זקנתו ועליו ושכי"ב